

NASE SKOLE: MALO DJECE, VELIKI PROBLEMI

luni, 20 iulie 2020

Vrata Osnovne škole Vodnik (od prvog do četvrtog razreda) ostala su zatvorena od završetka prošle školske godine.

O predškolicima i uenicima do četvrtog razreda iz Vodnika, u kratkim crtama možemo reći da ih je nekoliko, skupa sa svojim roditeljima, ostalo u Rihcu, dok je većina njih odselila sa svojom rodbinom u druge države, pretežito u Austriju i Njemačku. U samom selu je ostalo još samo dvoje djece, koje trenutno pohađaju vrtić i iz obližnjih naselja Klokoti i Lupak te jedan uenik u drugom razredu osnovne škole, koji učenik u školi Lupak. Prošle 2018.-2019. školske godine vodnica je škola simultano radila s grupicom od četiri uenika četvrtog razreda i jednim uenikom prvog razreda. Bivši četverorazrednici su nastavili školovanje u Lupaku (budući da ovdje nema nastavak za peti razred), dok je vodnica škola morala nastaviti djelovanje samo s jednim uenikom, što je županijskom Inspektoratu bilo neprihvatljivo.

„Zatvaranjem škole u Vodniku napravilo se tužan korak u budućnost. Može se smatrati da je ovo po etak završetka našeg sela – kaže nam Marija Vlasi, učiteljica od 30 godina u rodnome Vodniku. Ja sam se premjestila u obližnju školu u Klokoti u, koja tako er pripada općinskoj školi Lupak, jer od tuda se jedna od naših kolegica tako er premjestila u neku drugu školu“;

Ipak, nije niti u Klokoti u (naselje u znatnoj mjeri već od Vodnika!) situacija broja uenika znatno bolja. U učiteljica Vlasi preuzela je prvi, drugi i treći razred te predaje u simultanoj nastavi sa svega pet uenika: jedan u prvom razredu, tri u drugom te jedan u trećem razredu: „Djeca su vrlo otvorena, poslušni su i vole učiti, a roditelji ih pomažu u tome. I profesorski kolektiv je veoma složen ovdje. Na svima projektima što je škola imala radili smo zajedno, međusobno se savjetovali i djelujemo kao ekipa. Za roditelje mogu reći da se brigaju za svoju djecu. Pomagaju nam i u ostvaranju školskih djelatnosti projekata. Imali smo, na primjer, projekt o plodovima jeseni, pa jedan projekt o zimi ili kada smo do ekali gospođu u veleposlanicu R. Hrvatske. Tako er su se upicali u obnavljanju razreda, po istovremeno pod i okreivstijene, a to je doista osvježilo atmosferu. Ovo je samo jedan mali dio od onoga što bi se, ipak, ovdje u školi trebalo napraviti. Dobila sam obećanje od načelnika Lupa ke Općine da će poslije zimskih svetkovina obnoviti hodnik u prizemlju škole jer je u veoma lošem stanju. Povrh toga, mislim da bi se moglo i bolje. Nacija koja ne ulaga u školstvo, ne znam kakvu budućnost imati. Kako nam danas izgledaju škole tako će nam biti budućnost. Nije ništa istošeno ukoliko ulagamo u školovanje djece, jer će se nam to sve vratiti. Ali da nastavni proces bude što efikasniji, važni su uvjeti u kojima se taj proces odvija. Radna atmosfera, ambijentalni ugođaj jednog razreda i cjelokupne školske zgrade mora prijeti istodobno uenicima i nastavnicima. Mi stavljamo na stijene sve što radimo s djecom kako bi imali te informacije viševremena ispred o iju i bolje ih usvojili, ali ako razred nije okreivgodinama, pa isto tako stolarija ili namještaj nisu davno višeprihvatljivim kondicijama, teže je stvoriti taj ugođaj.“

Intervju s gospođom Marijom Vlasi snimili smo u veljači ove godine. Obećanje lupa kog kneza ispunilo se, izgleda, jer radovi na školskom hodniku su već započeli po etkom travnja.

Ostaje, ipak, i dalje problem slabog nataliteta i velikih seoba naših mladih obitelji. Jer, uzalud ćemo imati lijepe škole ako ne će biti onih koji će u njima učiti...

